



ANTI

Περίοδος Β'
Τεύχος 869
Παρασκευή
19 Μαΐου 2006
Τιμή: 4 ευρώ

Βάτος στις υποκλοπές

- Βουλγαράκης: Πού είναι το Πακιστάν;
- Ασφαλιστικό και εταίροι
- Σε μαρκάρισμα ο Ερντογάν
- Οι συσχετισμοί για το Ιράν
- Το Φόρουμ πέτυχε, αλλά πότε θα φτιαχτεί;
- Παλαιστίνη: πείνα και εξτρεμισμός
- Στέλιος Αλεξανδρόπουλος
- Αλέξης Δαμιανός
- Αγγελική Κωσταβάρα

- ΑΙΜΟΣ: Μια Ανθολογία της Βαλκανικής Ποίησης



ISSN 1108-9822

9 771108 982000

20



Στο μετερίζι

**Πνευματικό Κέντρο - Αναγνωστήριο Αγιάσου «Η Ανάπτυξη»,
Ανέσπερο φως στο μετερίζι του λαϊκού πολιτισμού,
Κείμενα λευκώματος - Επιμέλεια έκδοσης:
Παναγιώτης Μιχ. Κουτσκουδής,
Συλλογή φωτογραφικού και αρχαιακού υλικού: Παναγιώτης Μιχ. Κουτσκουδής,
Προκόπη Μαϊστρέλλη, Παναγιώτης Τσάγαλος,
Έκδοση Αναγνωστηρίου Αγιάσου,
Μυτιλήνη 2006, σελ. 214.**

«Εν Αγιάσω της Λέσβου συνίσταται Σωματείον υπό την επωνυμία "ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΑΣΣΟΥ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ", ου σκοπός είναι να υποστηρίξη κάθε προοδευτικήν εκδήλωσιν της ψυχής του Έθνους μας, ιδιαιτέρως δε τα γράμματα και την καλλιτεχνίαν.

Προς τούτο το Αναγνωστήριον θα συντηρήη ιδιαίτεραν αίθουσαν όπου θα συχνάζουν τα μέλη του, θα διοργανώη διαλέξεις, θα ιδρυσή κατάλληλον βιβλιοθήκην, και εν γένει θα θέση εις εφαρμογήν παν μέτρον, το οποίον ήθελε κρίνει συντελεστικόν προς επιτυχίαν του σκοπού τούτου».

Αυτά έγραφε το πρώτο άρθρο, του πρώτου κανονισμού του Σωματείου, που συντάχθηκε το 1894 στην τουρκοκρατούμενη Αγιάσο της Λέσβου, από μια ομάδα ολιγογράμμάτων ανθρώπων. Με την παραπάνω πράξη οι Αγιασώτες αυτοί, που είχαν νιώσει βαθιά την ακατάλυτη δύναμη των γραμμάτων και της παιδείας, μετέτρεψαν ένα ταπεινό οπλοποιείο (το οπλοποιείο του Ηρακλή Νταρέλλη ήταν η πρώτη στέγη του Αναγνωστηρίου) σε πνευματική εστία. Δημιούργησαν ένα σωματείο, το οποίο θα αντέξει στο πέρασμα του χρόνου, θα αντισταθεί σε διάφορες δοκιμασίες, θα αναπτυχθεί και θα απλωθεί, θα δώσει πλούσιους πνευματικούς καρπούς, θα καταστεί ένας φωτοδότης φάρος, σημείο αναφοράς όχι μόνο για την Αγιάσο αλλά και για ολόκληρη τη Λέσβο.

Από την ημέρα της ίδρυσής του έως σήμε-

ρα το Αναγνωστήριο αντιμετώπισε πλήθος δυσκολιών και αντιξοοτήτων. Όμως ούτε η τουρκοκρατία, ούτε οι πολεμικές αναμετρήσεις της περιόδου 1912-1922, ούτε η δικτατορία του Μεταξά, ούτε η γερμανική κατοχή κατόρθωσαν να κάμψουν το φρόνημα και τη διάθεση των διοικητικών συμβουλίων και των αναγνωστηριακών. Όλα αυτά τα χρόνια το σωματείο προσέφερε ποικίλες υπηρεσίες στον εθνικό, στον κοινωνικό και στον πνευματικό-καλλιτεχνικό τομέα.

Την υπερεκατοντάχρονη πολιτιστική και εθνική πορεία του Αναγνωστηρίου, τα σπουδαία επιτεύγματα και την πολύπλευρη δράση του, την προσφορά των ιδρυτών, των μελών δωρητών και όλων των αναγνωστηριακών που για πολλές δεκαετίες υπηρέτησαν και υπηρετούν το σωματείο με απaráμλλη θέρμη, φιλοδοξεί να διασώσει και να διαδώσει το βιβλίο-λευκώμα που κυκλοφόρησε πρόσφατα το Πολιτιστικό Σωματείο της Αγιάσου.

Ο συγγραφέας Παναγιώτης Κουτσκουδής και οι επιμελητές του φωτογραφικού υλικού δούλεψαν επίπονα και συστηματικά και συγκέντρωσαν, ταξινόμησαν και δημοσίευσαν πολυτιμότατο και δυσεύρετο αρχαιακό υλικό.

Στο πρώτο μέρος παρουσιάζεται η ιστορία του σωματείου (ίδρυση και δράση), η κτηριακή του υποδομή (πρώτη στέγαση και σημερινά κτήρια: βιβλιοθήκη, αίθουσα εκδηλώσεων, λαογραφικό μουσείο, πινακοθήκη), οι στόχοι και οι δραστηριότητές του (θέατρο, μουσική, τραγούδι, χορός), οι τιμητικές διακρίσεις, οι χρηματοδότες, οι δωρητές, η προσφορά του στη λαογραφική παράδοση (καρναβάλι, μουσική, χορός, γλωσσικό ιδίωμα, ενδυμασία).

Το δεύτερο μέρος είναι αφιερωμένο στο χωριό της Αγιάσου: ιστορία, οικονομική δραστηριότητα, καλλιτεχνική βιοτεχνία (ξυλογλυπτική - κεραμική), φυσικό και δομημένο περιβάλλον, αξιοθέατα.

Τα κείμενα πλαισιώνονται και συμπληρώνονται με καταποτιστικότατο φωτογραφικό υλικό.

Το χρησιμότατο αυτό βιβλίο διαφυλάσσει στις σελίδες του το παρελθόν και το παρόν

Με το βιβλίο του κριτικού και δοκιμογράφου **Γιώργου Αράγη Η μεταβατική περίοδος της ελλαδικής ποίησης** (εκδ. Σοκόλη, 2006) μπορούμε να παρακολουθήσουμε την πορεία της διαμόρφωσης της ποίησής μας πλάι και παράλληλα με τη διαμόρφωση του νεοελληνικού κράτους. Από τους Φαναριώτες οδηγούμαστε σταδιακά στην μορφοποίηση που φέρει τη σφραγίδα της γενιάς του '80 και στη συνέχεια ολοκληρώνει τη διαδρομή μέσα από τους μεταπαλαμικούς και κυρίως τους ποιητές της γενιάς του '20. Το βιβλίο διατρεί στο ακέραιο τον δοκιμιακό του χαρακτήρα και μας προσφέρει μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα προσέγγιση, καθώς ορίζει με σαφήνεια τις δύο διαφορετικές δίοδιαφορετικές κατευθύνσεις της νεοελληνικής ποίησης σε σχέση με τις δύο επίσης διακριτές ιδεολογικές παραμέτρους: αφενός η «εθνική γραμμή» από τους Φαναριώτες στη γενιά του '80 ολοκληρώνει τον κύκλο της με τους περισσότερους εκπροσώπους της γενιάς του '30 και τον Ελύτη, αφετέρου η γενιά του '20 συναντά λιγοστούς ποιητές της γενιάς του '30 και κυριαρχεί στη μεταπολεμική ποιητική δημιουργία εξ ολοκλήρου. Ένα ενδιαφέρον σχήμα που αξίζει να μελετηθεί.

Να λοιπόν που η Αϊτή έρχεται στο προσκήνιο μέσα από ένα μυθιστόρημα που απεικονίζει τη ζωή της νεολαίας στο Πορτ-ο-Πρενς, ή καλύτερα τη ζωή όπως ειφωνικά αλλά και ποιητικά την προσλαμβάνει ο **Dany Laferrière: Η σάρκα του αφέντη** (μετάφραση: **Αργυρώ Μακάρωφ**, εκδ. Άγρα, 2006). Η δική του Αμερική προϋποθέτει την